

w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Wyższa Szkoła Gospodarki Krajowej w Kutnie o pozwolenie na utworzenie w Filii w Kołobrzegu studiów na kierunku psychologia na poziomie studiów jednolitych magisterskich o profilu praktycznym, prowadzonego przez Ministra Edukacji i Nauki pod sygn. DSW-WNN.8014.134.2021.KT.2

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, po zapoznaniu się z opinią I zespołu nauk społecznych, prowadzącego działalność w zakresie dyscyplin: nauki o bezpieczeństwie, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o polityce i administracji, nauki prawne, nauki socjologiczne, pedagogika, prawo kanoniczne, psychologia, wyraża:

negatywną opinię

w związku z tym, że nie są spełnione warunki prowadzenia studiów na kierunku psychologia na poziomie studiów jednolitych magisterskich o profilu praktycznym.

Uzasadnienie:

1. Nazwa kierunku studiów – psychologia – nie znajduje pełnego odzwierciedlenia w opisie zakładanych efektów uczenia się, bowiem w opisie efektów uczenia się nie jest ujęta w sposób kompleksowy problematyka dyscypliny psychologia. Brakuje wielu ważnych i kluczowych zagadnień zarówno z psychologii ogólnej, jak i specjalnościowej. Wiele efektów uczenia się ma charakter interdyscyplinarny lub jest związana z takimi dyscyplinami jak: pedagogika, filozofia, nauki socjologiczne, nauki o zdrowiu.
2. Nie jest spełniony warunek określony w art. 67 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.), bowiem efekty uczenia się nie uwzględniają uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia określonych w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 226), oraz charakterystyk drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 tej ustawy. Opis zakładanych efektów uczenia się wskazuje na niższy stopień zaawansowania wiedzy oraz złożoności umiejętności, niż opisany jako właściwy dla 7. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji w przywołanych wyżej przepisach. Opis kierunkowych efektów uczenia się zakładanych dla kierunku psychologia uwzględnia wiedzę na poziomie podstawowym lub nawet elementarnym, np. efekt kierunkowy KMP_W08 – *absolwent zna i rozumie koncepcje osobowości*, KMP_W10 – *absolwent zna i rozumie rodzaje zaburzeń psychicznych*. Pojawiające się w niektórych efektach określenie „pogłębiony” nie znajduje odzwierciedlenia w poziomie zaawansowania wiedzy, jaką ma zdobyć student. Brak jest efektów uczenia się w zakresie pogłębionej wiedzy z zakresu podstawowych obszarów psychologii takich jak: psychologia rozwojowa, psychopatologia, metodologia badań psychologicznych, psychometria czy też subdyscyplin i specjalizacji psychologii, obejmujących terminologię, teorię

i metodologię – zorientowanych na zastosowania praktyczne w wybranej sferze działalności psychologicznej. W przypadku opisu efektów uczenia się w zakresie umiejętności Wnioskodawca nie uwzględnił określenia poziomu złożoności umiejętności, które powinien osiągnąć absolwent kierunku, nie jest zatem możliwe dokonanie oceny, czy efekty uczenia się odpowiadają 7. poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji.

3. Brak spójności między efektami uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji. Są one na różnym poziomie ogólności. Przykładowo w *zakresie wiedzy student zna i rozumie rodzaje zaburzeń psychicznych* (KMP_W10), a na poziomie umiejętności jest tylko efekt uczenia się dotyczący wybranego rodzaju zaburzenia psychicznego, jakim jest uzależnienie (KMP_W13), z kolei efekt uczenia się dotyczący umiejętności KMP_U07 dotyczy rozpoznawania faz życia człowieka, a nie ma odpowiadającego mu efektu uczenia się w zakresie wiedzy.
4. Zakładane efekty uczenia się nie są specyficzne dla profilu praktycznego, bowiem w bardzo ograniczonym zakresie uwzględniają umiejętności praktyczne specyficzne dla wnioskowanego kierunku. Nawet jeśli w efektach pojawiają się pewne odniesienia do umiejętności praktycznych, to umiejętności te nie są nazwane wprost, np. efekt KMP_U11, zgodnie z którym Wnioskodawca zakłada, iż *absolwent potrafi stosować, porównać wybrane koncepcje psychologiczne*, nie nazywając jednak wprost, o jakie porównania chodzi, co ma być przedmiotem porównań i jakim celom te porównania mają służyć. W opisie efektu kierunkowego KMP_U10 zakłada się, iż *absolwent potrafi rozpoznać i interpretować różnorodne zachowania się ludzi i zwierząt oraz wskazać modele tych zachowań użyteczne w wyjaśnianiu ich behawioru*, ale opis tego efektu jest nieczytelny i niezrozumiały.
5. W koncepcji kształcenia brakuje właściwego dla psychologii efektu/efektów uczenia się: umiejętności świadczenia pomocy psychologicznej (interwencji psychologicznej, psychoedukacji, psychoterapii). W związku z powyższym koncepcja nie w pełni uwzględnia specyfikę działalności zawodowej właściwej dla psychologa.
6. Efekty uczenia się są zbyt ogólne, nie został w nich określony zakres przedmiotowy wiedzy do opanowania przez studentów, ani konkretne umiejętności praktyczne, które zostaną opanowane przez studentów, np. w efekcie K_W11 zakłada się, że *absolwent zna i rozumie pojęcia i zjawiska z zakresu psychologii społecznej i socjologii* – ale nie jest określone na jakim poziomie zaawansowania wiedzy ani o jakie zjawiska i pojęcia chodzi. Podobnie w efekcie KMP_U09 zakłada się, iż *absolwent potrafi interpretować różnorodne sytuacje psychologiczne wykorzystując poznane narzędzia, pojęcia i metody* ale nie jest określone, jakie sytuacje i które z metod i narzędzi. Nie jest także możliwe sprawdzenie i ocena stopnia osiągnięcia przez studentów efektu sformułowanego tak jak KMP_U09 w sytuacji, gdy w opisie efektu nie zostały dookreślone, ani sytuacje psychologiczne, ani stosowane w obrębie ich interpretacji metody i narzędzia, które student ma opanować.
7. Wnioskodawca nie określił efektów uczenia się specyficznych dla zajęć uwzględnionych w programie studiów, przypisując poszczególnym zajęciom efekty z grupy efektów kierunkowych. Dodatkowo z analizy efektów uczenia się wynika, że każdy z efektów osiągnany jest przez studentów na kilku zajęciach, przy czym nie jest

określone w jakim zakresie dany efekt jest osiągany na każdym z tych zajęć, ani też w programie studiów nie jest przewidziana podsumowująca ocena osiągnięcia danego efektu.

8. Opis zakładanych efektów uczenia się obejmuje efekty nierównoważne sobie zakresowo, na różnym poziomie szczegółowości zakresowej. W opisie kierunkowych efektów uczenia się obok np. efektu KMP_W04 o bardzo szerokim zakresie (*absolwent zna i rozumie* w pogłębionym stopniu osiągnięcia psychologii, jej nurty, kierunki i szkoły badawcze oraz powiązania z filozofią, antropologią, kognitywistyką, informatyką, socjologią, pedagogiką, znajdują się efekty o znacznie węższym zakresie, jak np. efekt KMP_W10 (*absolwent zna i rozumie rodzaje zaburzeń psychicznych*). W innym przypadku pojawia się z kolei nieuzasadnione ograniczenie zakresu treściowego opisu efektu, np. w efekcie KMP_U13 – *absolwent potrafi prawidłowo diagnozować różnorodne przypadki uzależnień, proponować rozwiązania w zakresie udzielania pomocy*, nie wiadomo z jakiej przyczyny te umiejętności zostały ograniczone wyłącznie do uzależnień, skoro w obszarze zawodowym działalności psychologa niezbędne są umiejętności do rozpoznawania, diagnozowania i udzielania pomocy w zakresie wielu problemów i zaburzeń psychicznych. Ponadto w opisie zakładanych efektów uczenia się w zakresie umiejętności zawarte są efekty dotyczące wykorzystania określonego zakresu wiedzy, gdy tymczasem w opisie efektów dotyczących wiedzy uzyskanie przez absolwenta wiedzy w tym zakresie nie jest zakładane, np. w efekcie KMP_U02 zakłada się, iż *student potrafi* poprawnie interpretować związki pomiędzy stanem fizycznym człowieka a jego zachowaniami, rozpoznaje objawy zaburzeń psychicznych, jednak wśród efektów uczenia się w zakresie wiedzy nie zostały uwzględnione efekty dotyczące wiedzy o związkach między ciałem a psychiką czy o objawach i mechanizmach psychopatologicznych wymienionych w efekcie KMP_U02.
9. Treści programowe nie uwzględniają współczesnej wiedzy i jej zastosowania w zakresie psychologii, a także aktualnego stanu praktyki w obszarach działalności zawodowej psychologa. Na przykład, na specjalności *psychologia kliniczna* nie ma pogłębionych i zaawansowanych treści związanych z pomocą psychologiczną, w tym interwencją kryzysową, terapią, psychoedukacją. Nie ma też pogłębionych treści związanych z mechanizmami powstawania problemów i zaburzeń psychicznych, roli stresu i traumy, wczesnych więzi. Brak też jest zajęć kształtujących umiejętności praktyczne związane z udzielaniem pomocy psychologicznej i wsparcia, diagnozy psychologicznej ukierunkowanej na specjalne problemy i obszary funkcjonowania człowieka, konstruowania i prowadzenia psychologicznych zajęć grupowych, warsztatów i treningów psychologicznych. Analiza treści programowych wskazuje, że brakuje na poziomie wiedzy i umiejętności treści programów z zakresu teorii wyjaśniających, teorii technologicznych oraz metodologii. W bloku metodologicznym większą część stanowią treści programowe poświęcone projektowaniu badań. Już w pierwszym etapie studiów metodologia powinna obejmować nie tylko teorię, ale również rozwiązywanie praktycznych problemów badań naukowych. W programie widoczny jest też deficyt kursów z zaawansowanych metod statystycznych koniecznych nie tylko do prowadzenia badań własnych, ale do rozumienia współczesnej literatury fachowej. Kolejnym elementem, który jest niewystarczający, są „obszary praktyki psychologicznej”. Zajęcia powinny być poświęcone raczej na pokazaniu studentom

możliwości pracy w różnych obszarach gospodarki i służby zdrowia, omówieniu podstawy przedsiębiorczości w obszarze psychologii, wskazaniu, jakie osobiste kompetencje są niezbędne w poszczególnych specjalizacjach. Treści te powinny być w pierwszym etapie przekazane w sposób umożliwiający trafny wybór specjalizacji, w drugim zaś powinny pokazać modele pracy psychologa klinicznego, wychowawczego lub społecznego.

10. Nie jest spełniony warunek określony w §3 ust. 5 pkt 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (t.j. Dz. U. z 2021 poz. 661), a zajęcia traktowane przez Wnioskodawcę jako zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne nie spełniają warunku określonego w §6 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, gdyż nie zostało określone, jakie czynności praktyczne będą wykonywane przez studentów, ani nie udowodniono we wniosku, że studenci będą wykonywać te ćwiczenia w warunkach właściwych dla zakresu działalności zawodowej związanej z kierunkiem i deklarowanej przez Wnioskodawcę w sylwetce absolwenta. Z analizy sylabusów oraz harmonogramu realizacji programu studiów wynika, iż zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne przyporządkowano mniej niż 50% łącznej liczby punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów. Treści programowe i efekty uczenia się np. z modułu kształcenia kierunkowego wskazane jako zajęcia związane z praktycznym przygotowaniem zawodowym służące zdobywaniu przez studenta wiedzy i umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych w większości wypadków nie wskazują na możliwość zdobycia przez studenta konkretnych umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych. Przykładowo zajęcia *psychologia emocji i motywacji*, które wskazane są przez Wnioskodawcę jako zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne nie uwzględniają treści związanych z kształtowaniem umiejętności praktycznych, a zakładane efekty uczenia się w żaden specyficzny sposób nie odnoszą się do przewidzianych do realizacji treści programowych. Podobnie jest z wieloma innymi zajęciami z modułu kierunkowego. Ani treści programowe, ani zakładane efekty uczenia się ani przedstawione warunki zaliczenia nie wskazują, że po ukończeniu danego kursu studenci rzeczywiście nabędą umiejętności praktyczne. Podobnie w odniesieniu do zajęć specjalnościowych. Przykładowo w ramach zajęć *psychologia uczenia się i nauczania* na specjalności *psychologia społeczno-wychowawcza* zakres treści programowych zajęć i opisane efekty uczenia się po pierwsze – nie pokrywają się (np. efekt KMP_U02 odwołuje się do umiejętności rozpoznawania przez studenta objawów zaburzeń psychicznych, a w treści zajęć nic na ten temat nie ma); po drugie – nie odwołują się do żadnych umiejętności praktycznych, których studenci mieliby się w ramach tych zajęć nauczyć.
11. Nie jest spełniony warunek określony w § 3 ust. 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (t.j. Dz. U. z 2021 poz. 661), bowiem z analizy harmonogramu realizacji programu studiów wynika, iż student może dokonać wyboru zajęć, którym przypisano 78 ECTS, co stanowi 26% łącznej liczby punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów.
12. Efekty uczenia się z zakresu efektów kierunkowych są przypisywane poszczególnym zajęciom objętym programem studiów w sposób przypadkowy, co jest skutkiem niezdefiniowania specyficznych efektów dla zajęć, a w konsekwencji prowadzi do

rozproszenia treści zapewniających osiągnięcie określonego efektu w różnych zajęciach. Przykładowo dobór tematyki ćwiczeń i wykładów w ramach zajęć *kognitywistyka* w minimalnym stopniu odnosi się do specjalności *psychologia kliniczna*, w ramach której zajęcia są realizowane. Z sylabusu zajęć wynika, że tylko jeden-dwa wykłady będą poświęcone związkom z psychologią kliniczną i ani jedno ćwiczenie. Przykładem opisanej nieprawidłowości są także zajęcia z *psychologii uczenia się i nauczania*, którym przyporządkowano takie efekty uczenia się jak: student zna i rozumie *przebieg procesów poznawczych oraz procesy związane z powstawaniem emocji w różnych fazach życia człowieka KMP_W06*, a treści programowe w żaden sposób nie odnoszą się do funkcjonowania emocji, faz życia. W przypadku tych zajęć oznacza to źle dobrany efekt uczenia się.

13. Dobór treści programowych nie jest adekwatny do aktualnej wiedzy z danej subdyscypliny i nie uwzględnia kształcenia ważnych umiejętności praktycznych, na przykład w przypadku zajęć *metodologia badań psychologicznych ze statystyką*, nie ma w sylabusie żadnego odniesienia do zastosowania podstawowych pakietów statystycznych takich jak SPSS lub Statistica, a zaproponowane analizy statystyczne są bardzo ubogie i dotyczą tylko testów istotności różnic.
14. Metody kształcenia nie zapewniają osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się w zakresie umiejętności praktycznych, których opanowanie ma znaczenie kluczowe dla kierunku studiów o profilu praktycznym. Z opisu przedstawionego w sylabusach wynika, że dominują metody dydaktyczne prowadzące głównie do asymilacji wiedzy, zaś niemal całkowicie pominięte zostały metody praktyczne, przy stosowaniu których student wykazuje się na zajęciach wykonywaniem czynności praktycznych. Nieprawidłowo dookreślone są też metody weryfikacji efektów uczenia się. Na przykład w ramach zajęć *psychopatologia* metodą weryfikacji efektu uczenia się w zakresie umiejętności jest projekt realizowany w grupach (case study), a efektu uczenia się w zakresie kompetencji rozumienia potrzeby ciągłego uzupełniania i aktualizowania posiadanej wiedzy – rozwiązanie problemu diagnostycznego w trakcie zajęć.
15. Praktykom zawodowym przypisano bardzo ogólne efekty uczenia się w zakresie umiejętności, bez wskazania specyficznych umiejętności praktycznych oraz zadań, które student powinien realizować w trakcie praktyki. W rezultacie takiego opisu nie wiadomo, jakie umiejętności praktyczne ma opanować student po odbyciu praktyki zawodowej i jakie zadania profesjonalne jest zobowiązany w trakcie praktyki realizować, aby potwierdzić uzyskanie tych umiejętności. W takiej sytuacji nie ma możliwości sprawdzenia, czy student osiągnął efekty uczenia się zakładane dla praktyk czy nie, a tym samym zaliczenia mu praktyk zawodowych, co jest jednym z warunków ukończenia studiów i uzyskania dyplomu. Brak specyficznych efektów uczenia się zakładanych dla praktyk oraz określenia zadań zawodowych, które student powinien wykonywać na praktykach uniemożliwia opiekunowi praktyki dokonanie jednoznacznej oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk.
16. Wnioskodawca nie wymienił placówek ani nie określił szczegółowych kryteriów, jakie muszą być spełnione przez określoną placówkę, by student mógł osiągnąć w wybranej

placówce efekty uczenia się zakładane dla praktyk, pomimo, iż regulamin praktyk dopuszcza możliwość samodzielnego wyboru miejsca odbywania praktyki. Zapisy zawarte we wniosku w przedmiotowej materii są zbyt ogólne.

17. Wnioskodawca nie dysponuje możliwościami odbywania przez studentów praktyk w miejscach typowych dla kierunku psychologia. Rodzaje instytucji, w których studenci mogą odbywać praktyki nie zostały we wniosku określone. Jednocześnie z wniosku wynika jednoznacznie, że Wnioskodawca nie dysponuje możliwościami odbywania przez studentów praktyk w placówkach typowych dla stworzonych specjalności, zarówno specjalności *psychologia kliniczna* takich jak: poradnie zdrowia psychicznego, szpitale, ośrodki zdrowia, sanatoria, poradnie rodzinne jak i specjalności społeczno-wychowawcza. Z trzech placówek, z którymi zostały podpisane porozumienia jedna odpowiada swoim profilem specjalności *psychologia wychowawczo-społeczna*, a druga specjalności *psychologia kliniczna*, ale nie ma we wniosku informacji, czym fundacja się zajmuje i czy ma zatrudnionych psychologów (co jest wymogiem regulaminowym odbywania praktyk). Wnioskodawca przedłożył 3 porozumienia w sprawie przyjęcia określonej liczby studentów na praktyki. Każde porozumienie zapewnia odbycie praktyki 20 studentom, a jedno nawet 60 studentom. Jeden pracodawca to kancelaria prawna, która nie zajmuje się w żaden sposób praktyczną działalnością psychologiczną, nie jest zatem możliwe zrealizowanie przez studenta zakładanych efektów uczenia się. Dodatkowo szczegółowa analiza przedłożonych kopii porozumień nie wskazuje, czy i ile pracowników jest zatrudnionych na stanowisku psychologa w danej placówce i tym samym trudno ocenić, czy realizacja praktyk w tych placówkach umożliwi realizację zakładanych efektów uczenia się. Zwłaszcza, że nie zostało przez Wnioskodawcę dookreślone, ilu studentów może mieć pod opieką opiekun praktyk, aby skutecznie umożliwić studentowi realizację efektów uczenia się. Można domniemywać, że trzech pracodawców (dwóch spełnia podstawowe kryteria), z którymi Wnioskodawca podpisał porozumienia nie zapewni właściwej opieki nad studentami: praktyka odbywa się po semestrach czwartym, szóstym i ósmym – co oznacza semestralnie 20 studentów x trzy roczniki = 60 studentów do opieki przez dwóch pracodawców zatrudniających maksymalnie 10 psychologów. Wnioskodawca nie wywiązuje się zatem z obowiązku zapisanego w programie studiów, w którym jest zapisane, iż podstawowym zadaniem organizatora praktyk jest zapewnianie odpowiedniej liczby miejsc odbywania praktyk.
18. Wnioskodawca nie przedstawił organizacji zajęć na studiach niestacjonarnych. Nie można więc ocenić, czy Uczelnia zapewnia studentom efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na udział w zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów.
19. Opis zasad dyplomowania nie jest jednak wystarczająco szczegółowy, nie jest też zgodny z treściami programowymi, przyjętymi efektami uczenia się oraz z zasadami ogólnie przewidzianymi dla prac dyplomowych na kierunku psychologia. „Na jednolitych studiach magisterskich na kierunku psychologia przewidywane są następujące formy prac dyplomowych, których opis zawierają określone na Wydziale wytyczne do procesu dyplomowania: 1) raport z badań, 2) krytyczny przegląd literatury na określony temat/esej naukowy, 3) projekt działań społecznych, 4) analiza praktyk

- społecznych”. Taki zapis jest niezgodny z treścią sylabusu zajęć *seminarium dyplomowe*, który zakłada zaplanowanie i przeprowadzenie badań (zakodowanie wyników, przeprowadzenie obliczeń statystycznych). Ze specyfiki dyscypliny psychologia oraz sylabusu zajęć *seminarium dyplomowe* wynika, że niedopuszczalne jest przygotowanie pracy dyplomowej na kierunku psychologia w formie krytycznego przeglądu literatury, projektu działań społecznych czy też analizy praktyk społecznych. Pojawia się zatem duża rozbieżność. Z jednej strony w sylabusie zawarto zapis o konieczności przeprowadzenia badań, a z kolei regulamin dyplomowania dopuszcza prace dyplomowe, które nie wymagają przeprowadzenia badań. Dodatkowo efekty uczenia się nie zakładają możliwości opanowania właściwych umiejętności metodologicznych i technologicznych związanych z prowadzeniem badań naukowych.
20. Metody sprawdzania i oceniania efektów uczenia się osiągniętych przez studentów są określone w sposób bardzo ogólny i nieodróżniane. We wszystkich sylabusach występują te same określenia metod, np. wypowiedzi ustne i pisemne w czasie zajęć, zaliczenie pisemne lub ustne, praca zaliczeniowa lub projekt bez ich dookreślenia i uszczegółowienia. Są one nietrafnie dobrane w odniesieniu do efektów uczenia się obejmujących kształtowanie umiejętności praktycznych.
  21. Nie jest spełniony warunek określony w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.), bowiem struktura kwalifikacji kadry kierunku nie jest dostosowana do celów, efektów i zakresu kształcenia na wnioskowanym kierunku i nie umożliwia prawidłowej realizacji zajęć. Zasadniczy zarzut dotyczy zbyt małej liczby w kadrze kierunku nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia posiadających dorobek naukowy w dyscyplinie psychologii, będącej dyscypliną wiodącą, reprezentujących różne specjalizacje naukowe w obrębie tej dyscypliny, a także bardzo nieliczna grupa osób posiadających kompetencje i doświadczenie w pracy zawodowej psychologa. W skład kadry na wnioskowanym kierunku, na którym w pełnym cyklu kształcenia planuje się kształcić co najmniej 100 studentów, wchodzi tylko sześć osób z dorobkiem naukowym z dyscypliny psychologia oraz 4 osoby z wykształceniem zawodowym psychologa. Ponadto wszyscy pracownicy będą zatrudnieni na uczelni w Kutnie, które jest oddalone od Kołobrzegu o 417 km. Nie zostało doprecyzowane, w jaki sposób studenci będą mieli zapewnioną możliwość osobistego kontaktu z osobą prowadzącą zajęcia, poza zajęciami. Niewłaściwa struktura proponowanej kadry kierunku skutkuje licznymi nieprawidłowościami w przydziale zajęć dydaktycznych. W proponowanej obsadzie zajęć stwierdzono wiele nieprawidłowości związanych z powierzaniem zajęć nauczycielom akademickim i innym osobom, których dorobek naukowy i doświadczenie zawodowe w zakresie tematyki przypisanej zajęciom w sylabusach nie umożliwia prawidłowej realizacji zajęć. Szczegółowe informacje w zakresie nieprawidłowej obsady zajęć są przedstawione w załączniku do niniejszej uchwały.
  22. Wnioskodawca nie zapewnia studentom możliwości korzystania z tradycyjnych zasobów bibliotecznych oraz z elektronicznych zasobów wiedzy w sposób zapewniający prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Zakres tematyczny zasobów prezentowanych w załącznikach do wniosku jest przestarzały i nie zawsze zgodny z problematyką i zakresem kształcenia

na kierunku. Biblioteka nie zawiera większości literatury podstawowej zamieszczonej w sylabusach, poza tym znajduje się 400 km od miejsca realizowania zajęć.

23. Wnioskodawca nie uzasadnił przekonująco potrzeby utworzenia kierunku. Niewłaściwie kształtuje też kierunki przyszłej współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, bowiem, nie wskazuje żadnego zakresu i zasięgu działalności instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, z którymi Wnioskodawca współpracował. Tym samym nie można ustalić czy koncepcja kształcenia jest zgodna z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego.

§ 2

1. Uczelnia niezadowolona z uchwały może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy kierować do Polskiej Komisji Akredytacyjnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały.
3. Na składającym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, na podstawie art. 245 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ciąży obowiązek zawiadomienia Ministra Edukacji i Nauki o jego złożeniu.

§ 3

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Edukacji i Nauki,
2. Rektor Wyższej Szkoły Gospodarki Krajowej w Kutnie.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej
Podpisano podpisem kwalifikowanym w dniu
28.07.2021

Stanisław Wrzosek

Uchwała nr 673/2021
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 22 lipca 2021 r.
